

Vážení spoluobčania, ctení členovia zväzu protifašistických bojovníkov!

Zajtra, 5. apríla 2014 uplynie 69 rokov od chvíle, kedy bolo naše mesto oslobodené v II. svetovej vojne. Je pre mňa ctou, že sa dnes môžeme spoločne stretnúť pri spomienke na tých, ktorí položili svoje životy ako obeť tejto vojny, a že im pri tejto príležitosti môžeme vzdať hold, prejaviť úctu a vďaku aj s odstupom niekoľkých desaťročí.

Svojou morálkou, sebazaprením, nasadením, umom a oddanosťou v záujme boja za slobodu priniesli i do nášho mesta vytúžený koniec fašizmu. Toto sú fakty a skutočnosti, ktoré nemôžeme spochybňovať.

„Hrdosť národa siaha tak ďaleko, ako ďaleko siaha jeho pamäť“.

Aj to je dôvod, kvôli ktorému nemôže náš bežný život, aj keď s odstupom rokov a udalostí, plynúť iba v zabehnutom tempe všedného dňa. V konkrétnom čase a priestore sme zviazaní s našou minulosťou, nadväzujeme i zveľaďujeme historické dedičstvo, preberáme jeho tradície, ctíme si jeho hodnoty overené časom, udalosťami a skúsenosťami našich predkov.

Je to naša naliehavá povinnosť aj v týchto časoch, pretože zabúdanie by mohlo opäť priniesť ľahostajnosť, ktorá ohrozuje obozretnosť, prináša riziká, ktoré deformujú význam tradičných hodnôt, pevných pilierov nášho života, medzi ktoré patrí i oslobodenie nášho mesta.

Ja našou povinnosťou pamätať si na tieto udalosti a odovzdávať ich ďalej. Mali by sme to byť najmä my, ktorí sme sa narodili po druhej svetovej vojne a neboli sme tvárou v tvár konfrontovaní s jej drámami a následkami. Máme povinnosť nezabúdať, ale pripomínať si tragédiu, ktorá sa tak smutne zapísala do dejín. Naše spomienky by však nemali byť len smutné. Spomínajme s vďakou, úctou a inšpiráciou. Nech takéto chvíle v nás podnecujú napĺňanie odkazu našich predkov, aby už nemuseli vyrastať hroby známych či neznámych, a aby naša radosť zo života, ktorý sme dostali ako dar, mohla byť každodenná ...

Vzdajme teda spoločne úctu všetkým obetiam II. svetovej vojny.